

BIBLIOTEKA
2
Urzędu Patentowego

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

57546

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 25. I. 1967 (P 118 676)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 31. VII. 1969

Kl. 67 a, 32/01

MKP B 24 b

33/08

CZYTELNIA
Urzędu Patentowego
M. U. K. D. 1969

Współtwórcy wynalazku: Tadeusz Filek, inż. Kazimierz Bednarek

Właściciel patentu: Instytut Obróbki Skrawaniem, Kraków (Polska)

Końcówka z uchwytami oselek do dogłazarki oscylacyjnej do wałków

1

Przedmiotem wynalazku jest końcówka z uchwytami oselek do dogłazarki oscylacyjnej do wałków, służąca do mocowania całego zakresu wymiarów oselek, jaki jest przewidziany do dogłazania średnic w określonym zakresie np. od $\varnothing 10$ do $\varnothing 60$ mm.

Znane dotychczas końcówki z uchwytami oselek do dogłazarek oscylacyjnych, do wałków, nie zapewniały możliwości mocowania całego asortymentu oselek jaki potrzebny jest dla danego zakresu średnic.

Niedogodność tych uchwytów polega na tym, że osełki są mocowane za pomocą elementów, które powodują pozostawianie dużych resztek nieużytych oselek. Niezależnie od tego element mocujący często wypadł z uchwytu po zluźnieniu osełki i zachodziła potrzeba ponownego jego zakładania. Inną wadą stosowanych dotychczas uchwytów w dogłazarkach oscylacyjnych do wałków jest to, że nie pozwalają one na prawidłowe mocowanie oselek o różnych wymiarach, ze względu na to, że jedna z powierzchni osełki oparta jest zawsze o stały występ uchwytu, to znaczy że im większy jest wymiar osełki, tym większe ma ona przesunięcie poniżej osi uchwytu i ma asymetryczne zamocowanie, a w związku z tym następuje nieprawidłowe jej zużycie w czasie pracy.

Istotną również wadą dotychczasowych rozwiązań jest to, że przy wymianie końcówki na inną,

2

zachodzi konieczność jej częściowego zdemontowania.

Wykazanych wad i niedogodności nie wykazuje końcówka według wynalazku, ponieważ ma gniazdo ze stożkiem samochodowym, pozwalającym na szybkie zakładanie i zdejmowanie końcówki z wrzeciona, oraz śrubę do mocowania jej na wrzecionie, która równocześnie służy do blokowania ramienia skrętnego przy dogłazaniu wąskich powierzchni, oraz służy jako ściągacz przy zdejmowaniu końcówki. Ponadto końcówka według wynalazku zapewnia symetryczne mocowanie oselek i ich symetryczne rozstawienie na obwodzie wałka w zależności od jego średnicy, a tym samym zapewnia prawidłowe ich zużycie.

Istotną cechą końcówki z uchwytami oselek według wynalazku stanowi to, że ma ona zakończenie stożkowe samohamowane i śrubę mocującą końcówkę do wrzeciona służącą również do blokowania ramienia skrętnego oraz jako ściągacz końcówki. Skrętne ramie zamocowane jest w dwóch wspornikach, przy czym ramie to ma dwa pochylenia, po których są przesuwane dwa zaciski służące do mocowania oselek o wysokości od 5 do 15 mm. Ramie to ma również w bocznych swych ścianach dwa wycięcia służące do mocowania w nich uchwytu dwuosełkowego. Niezależnie od tego oś obrotu ramienia skrętnego przebiega w płaszczyźnie mocowania osełki, co zabezpiecza

ją przed wykuszaniem się w przypadku doglądania powierzchni o małej szerokości.

Istotną cechą odmiany końcówki według wynalazku jest to, że do skrętnego ramienia mocowany jest uchwyt dwuosłkowy mający dwa pochylone ramiona z wycięciami do mocowania uchwytów oślek o różnych wymiarach np. 8 do 15 mm, które mogą być przesuwane w wycięciach i ustawiane w zależności od średnicy doglądzanego wałka w określonym zakresie np. od Ø 30 do Ø 60 mm.

Kończówka według wynalazku jest uwidoczniona na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia końcówkę w widoku z przodu z uwidocznionymi pochyleńiami i zaciskami, fig. 2 przedstawia końcówkę w przekroju poprzecznym, fig. 3 — końcówkę w widoku z góry, fig. 4 przedstawia odmianę końcówki z założonym uchwytem dwuosłkowym, fig. 5 przedstawia sposób mocowania ośleki dolnej, odmiany końcówki z fig. 4, a fig. 6 przedstawia sposób mocowania górnej ośleki, odmiany końcówki z fig. 4.

Wrzeciono 1 doglądarki jest zakończone stożkiem 2, w którym osadzony jest kołek 3 z płetwą 4 ustalającą położenie główki końcówki 5. Główka końcówki 5 ma wycięcie 6, w którym umieszczona jest płetwa 4. W ramionach 7 i 8 główki końcówki 5 są zamocowane za pomocą wkrętów 9 i 10 wsporniki 11 i 12. W wspornikach 11 i 12 osadzone jest obrotowo ramię 13 mające wykonane w swej przedniej części pochyleńia 14 i 15, po których prowadzony jest zacisk 16 i 17 do mocowania ośleki 18. Zacisk 16 i 17 umocowany jest wkrętem 19 i 20. Oś obrotu ramienia 13 przebiega w płaszczyźnie mocowania ośleki.

Do mocowania główki 5 służy śruba 21 wkręcona w stożek 2. Ramię 13 ma wykonane w bocznych ścianach wycięcia 22 i 23 do mocowania uchwytu dwuosłkowego 24. Uchwyt 24 mocowany jest w wycięciach 22 i 23 wkrętami 25 i 26.

Odmiana końcówki według wynalazku różni się

od końcówki opisanej powyżej tym, że w uchwycie 24 są wykonane prowadnice 27 i 28, w których są osadzone przesuwne uchwyty 29 i 30 mające pochyleńia 31 i 32, po których prowadzone są zaciski 33 i 34, do mocowania oślek 35 i 36, przy czym zaciski 33 i 34 różnią się od zacisków 15 i 16 tylko wymiarami. Zaciski 33 i 34 mocowane są wkrętami 37 i 38. W prowadnicy 27 i 28 wykonane są wycięcia 39 i 40, w których umieszczone są wkręty 41 i 42 służące do mocowania uchwytów 29 i 30, po uprzednim ustawieniu ich na żądany wymiar.

Zastrzeżenia patentowe

1. Kończówka z uchwytami oślek do doglądarki oscylacyjnej do wałków, mająca skrętnie ramie osadzone obrotowo na wspornikach, oraz stożkowe gniazdo do osadzania jej na wrzecionie, **znamienna tym**, że w ramieniu skrętnym ma wykonane pochyleńia (14 i 15), po których prowadzone są zaciski (16 i 17) służące do mocowania oślek (18), przy czym oś obrotu ramienia skrętnego (13) przebiega w płaszczyźnie mocowania ośleki (18), zaś główka końcówki (5) mocowana jest na wrzecionie (1) za pomocą śruby (21) wkręcanej w stożek (2) wrzeciona (1), przy czym skrętnie ramię (13) w bocznych ścianach ma wykonane wycięcia (22 i 23) do mocowania dwuosłkowego uchwytu (24).
2. Odmiana końcówki według zastrz. 1, **znamienna tym**, że do skrętnego ramienia (13) jest zamocowany dwuosłkowy uchwyt (24), w którym są wykonane prowadnice (27 i 28) z wycięciami (39 i 40) do mocowania przesuwnych uchwytów (29 i 30), w których mocuje się ośleki (35 i 36) za pomocą zacisków (33 i 34) prowadzonych po dwóch pochyleńiach (31 i 32).

